

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

nr. 219.692 van 11 juni 2012
in de zaak A. 203.971/IX-7578

In zake : Martina HUYLEBROECK
 wonend te 9200 Oudergem
 Oude Baan 5
 waar woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Dirk Van Heuven en Jonas Riemslagh
kantoor houdend te 2600 Antwerpen
Cogels Osylei 61
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 9 maart 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van “het besluit van de Voorzitter van het Directiecomité d.d. 10 januari 2012 waarbij een einde wordt gesteld aan de functies van mevrouw Martina HUYLEBROECK (...), penitentiair bewakingsassistent bij de gevangenis te Dendermonde, met ingang op 1 december 2011”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota en een pleitnota ingediend.

Auditeur Melissa Celis heeft een verslag opgesteld.

Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 mei 2012.

Staatsraad Daniël Moons heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ingrid Martens, die verschijnt voor de verzoekster, en advocaat Dirk Van Heuven, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Melissa Celis heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op het tijdstip van het bestreden besluit was de verzoekster penitentiair bewakingsassistent bij de gevangenis te Dendermonde.

3.2. Op 2 juni 2010 dient de verwerende partij bij Medex een aanvraag in om onderzoek van de verzoekster door de pensioencommissie. Er wordt melding gemaakt van het feit dat de verzoekster sedert 11 april 2009 in ziekteverlof en disponibiliteit is.

Na het medisch onderzoek, uitgevoerd door de artsen van de pensioencommissie, neemt de hoofdgeneesheer van de Administratieve Gezondheidsdienst de volgende beslissing:

- “- Vanuit medisch standpunt vervult u momenteel niet de voorwaarden om vroegtijdig te worden gepensioneerd.
- U is definitief ongeschikt om uw werkzaamheden op normale en regelmatige wijze te vervullen, doch u bent nog wel geschikt om tewerkgesteld te worden onder volgende voorwaarden:
ADMINISTRATIEVE FUNCTIE IN SAMENSPRAAK MET
BEVOEGD ARBEIDSGENEESHEER
- U is niet aangetast door een ernstige en/of langdurige ziekte zoals bedoeld wordt in de voor uw dienst geldende reglementering betreffende verloven en afwezigheden”.

3.3. Op 25 november 2010 wordt deze beslissing aan de verzoekster ter kennis gebracht door het celhoofd van de pensioencommissie.

3.4. Op 20 december 2010 gaat de verzoekster akkoord met deze beslissing.

3.5. Op 7 april 2011 formuleert de arbeidsgeneesheer in het formulier voor gezondheidsbeoordeling de aanbeveling dat de verzoekster voor een periode van drie maanden overgeplaatst wordt naar een werkpost die beantwoordt aan de volgende voorwaarden:

“Om medische redenen mag betrokkene in deeltijdse job (50 %) tewerkgesteld worden in een agressiearme werkomgeving. Tillen van zware lasten verboden. Fysieke inspanningen beperken. Voorgestelde job portiersloge voldoet wel”.

3.6. Op 17 mei 2011 deelt Medex aan de verwerende partij het resultaat mee van het onderzoek dat de verzoekster heeft ondergaan en dat kaderde in haar aanvraag tot verminderde prestaties als reïntegratie na ziekte. Deze aanvraag wordt door Medex als gerechtvaardigd beschouwd, waardoor de verzoekster gedurende een periode van één maand aan 50 % mag werken en dit vanaf 26 mei 2011.

3.7. Op 23 mei 2011 wijst het inrichtingshoofd van de gevangenis te Dendermonde de verzoekster erop dat de voorgestelde reïntegratie binnen de beslissing van de pensioencommissie dient te kaderen en dus uitvoerbaar is voor zover intussen een administratieve functie is toegewezen. Daar er voor de

verzoekster nog geen administratieve functie werd gevonden, mag zij het werk nog niet hervatten. Zij dient ingevolge de beslissing van de pensioencommissie immers in ziekteverlof te blijven zolang er geen aangepast werk voorhanden is. De verzoekster wordt er voorts op gewezen dat zij gemeld heeft niet zinnens te zijn om het bewakingskader te verlaten en wenst te blijven werken op basis van haar vorige dienstrol met inbegrip van weekends. Zij deelt tevens mee op langere termijn te ambiëren opnieuw een voltijdse functie binnen het bewakingskader op te nemen. Op basis van deze gegevens en ervan uitgaande dat binnen het personeelsplan van de gevangenis van Dendermonde geen administratieve betrekkingen vacant zijn, geeft het inrichtingshoofd van de gevangenis te Dendermonde dan ook een negatief advies wat verzoeksters reffectatie binnen de gevangenis te Dendermonde betreft.

3.8. Op 13 september 2011 wordt aan de verzoekster meegedeeld dat zij ingevolge de beslissing van de pensioencommissie en de aanbevelingen van de arbeidsgeneesheer een uitnodiging zal ontvangen van de directies van verschillende inrichtingen voor een gesprek teneinde een aangepaste functie te vinden.

3.9. Op 6 oktober 2011 gaat een gesprek met de directie van de gevangenis te Dendermonde door. Dit gesprek beoogt te bepalen of de verzoekster over de motivatie en generieke en technische competenties beschikt voor een administratieve functie. De directie van de gevangenis van Dendermonde is namelijk de mening toegedaan dat de verzoekster met de beslissing van de pensioencommissie definitief ongeschikt werd verklaard voor het uitoefenen van een bewakingsopdracht, maar vanuit medisch standpunt geschikt werd bevonden voor een administratieve functie. Op basis van een competentiescreening, waarvoor zij een score van 22/50 behaalt, wordt de verzoekster niet geschikt geacht voor een administratieve functie.

3.10. Op 10 november 2011 gaat een gesprek door met de verzoekster in de gevangenis van Sint-Gillis. Tijdens dit gesprek deelt de verzoekster mee dat zij niet begrijpt waarom ze in Dendermonde niet tewerkgesteld kan worden in de

portiersloge, dat zij op administratief vlak geen enkele ervaring heeft; zij voegt daaraan toe dat zij over een basiskennis beschikt op gebied van tekstverwerking en informatica, dat zij wel bereid is om een opleiding te volgen indien nodig en dat verplaatsingen naar de gevangenis van Sint-Gillis haar niet evident lijken gezien haar medische toestand. Gelet op wat voorafgaat en op de omstandigheid dat in de gevangenis van Sint-Gillis slechts een beperkt aantal posten beschikbaar zijn buiten het cellulair gedeelte, wordt negatief geadviseerd voor een reffectatie van de verzoekster naar deze gevangenis.

3.11. Op 10 november 2011 gaat een gesprek door in de gevangenis van Vorst. Tijdens dit gesprek schetst de verzoekster haar medische situatie, die aanleiding was om een aangepaste functie binnen het bewakingskader te krijgen of een meer administratieve functie. Zij geeft aan dat haar belangstelling en voorkeur uitgaat naar een functie binnen het bewakingskader, zoals beambte in de portiersloge, en dat ze geen voeling heeft met administratieve functies. Ze voert aan dat ze geen voorkeur heeft voor een bepaalde administratieve taak en dat ze bereid is om een opleiding te volgen. Zij geeft ook aan dat de verplaatsing haar afschrikt, gezien de afstand naar de gevangenis van Vorst. Gelet op de voorkeur van de verzoekster om in het bewakingskader te blijven en gelet op de te verwachten problemen aangaande de verplaatsing, adviseert de directie van de gevangenis van Vorst negatief voor een reffectatie naar deze gevangenis in een administratieve functie.

3.12. Op 19 december 2011 gaat een gesprek door in de gevangenis te Gent, tijdens hetwelk de verzoekster aangeeft dat zij met een computer overweg kan, dat zij kennis heeft van de programma's Word en Excel, dat mailen voor haar geen probleem is en dat zij geschikt is om te functioneren als een administratieve of logistieke hulp. De directie van de gevangenis te Gent meent dat voor wat betreft verzoeksters reffectatie enkel de administratie in aanmerking komt, aangezien de arbeidsgeneesheer en de pensioencommissie haar ongeschikt hebben verklaard voor een bewakingsfunctie. Deze directie ziet binnen de gevangenis te Gent geen functie die past bij de actuele toestand van de verzoekster, aangezien zij voorheen geen administratieve taken uitgevoerd heeft en, uit het gesprek niet blijkt

dat zij over een voldoende informaticakennis beschikt die momenteel voor elke administratieve functie noodzakelijk is, waarbij de administratieve taakinvulling binnen alle diensten zeer gespecialiseerd is en er binnen de diensten geen functies meer bestaan als “klasseerder” of als logistieke ondersteuning.

3.13. Op 10 januari 2012 beslist de directeur-generaal voor de voorzitter van het Directiecomité dat een einde wordt gesteld aan de functies van de verzoekster, penitentiair bewakingsassistent bij de gevangenis te Dendermonde, met ingang van 1 december 2011, en dat het haar vergund is haar pensioenaanspraak te doen gelden. Dit is het thans bestreden besluit, waarvan de motivering als volgt luidt:

“[weergave van de toepasselijke wettelijke en reglementaire bepalingen].

Gelet op de medische beslissing van de hoofdgeneesheer van Medex van 25 november 2010, waarbij wordt verklaard dat mevrouw Martina HUYLEBROECK, momenteel, vanuit medisch standpunt de voorwaarden niet vervult om vroegtijdig wegens gezondheidsredenen te worden gepensioneerd, en dat betrokkene definitief ongeschikt is om haar werkzaamheden op normale en regelmatige wijze te vervullen, doch geschikt is om tewerkgesteld te worden onder bepaalde voorwaarden, met name (een) ‘administratieve functie in samenspraak met bevoegd arbeidsgeneesheer’;

Overwegende dat de preventieadviseur-arbeidsgeneesheer op 7 april 2011 volgende aanbevelingen deed: ‘Om medische redenen mag betrokkene in deeltijdse job (50%) tewerkgesteld worden in een agressiearme werkomgeving. Tillen van zware lasten verboden. Fysieke inspanningen beperken. Voorgestelde job portiersloge voldoet wel.’;

Overwegende dat de aanbeveling van de arbeidsgeneesheer (functie portiersloge) geen administratieve functie is, maar een functie in de bewaking, waardoor dit advies tegenstrijdig is met de beslissing van de pensioencommissie;

Overwegende dat betrokkene werd uitgenodigd door de directies van de gevangenissen te Gent, Vorst, Sint-Gillis en Dendermonde voor een gesprek teneinde na te gaan of één van deze inrichtingen een functie heeft die voldoet aan de voorwaarden van de pensioencommissie en de arbeidsgeneesheer en waarvoor betrokkene de vereiste competenties en het vereiste gedrag heeft;

Overwegende dat betrokkene aanwezig was voor een interview met de directie van de gevangenis te Dendermonde op 6 oktober 2011 en met de directies van de gevangenis te Vorst en Sint-Gillis op 10 november 2011;

Overwegende dat er in geen van deze inrichtingen een functie is waarvoor betrokkene over de vereiste competenties en het vereiste gedrag beschikt;

Overwegende dat betrokkene werd uitgenodigd door de directie van de gevangenis te Gent op 9 en op 29 november 2011 en dat betrokkene afwezig was zonder te verwittigen;

Overwegende dat betrokkene werd uitgenodigd door de directie van de gevangenis te Gent op 19 december 2011 en dat zij aanwezig was. Dit gesprek wordt beschouwd als het gesprek van 29 november 2011;

Overwegende dat er binnen de gevangenis te Gent geen functie is waarvoor betrokkene over de vereiste competenties en het vereiste gedrag beschikt;

Overwegende dat de reffectatie onder de vermelde voorwaarden zodoende niet mogelijk was binnen de vooropgestelde termijn van één jaar”.

IV. Procedure

4.1. Door de raadsman van de verwerende partij wordt een “pleitnota” neergelegd. De raadsman van de verzoekster verzet zich tegen de neerlegging ervan en vraagt om deze uit de debatten te weren.

4.2. De ter zake toepasselijke procedureregels voorzien niet in de mogelijkheid voor de partijen om ter zitting een nota neer te leggen. De pleitnota is evenwel enkel een weergave van het pleidooi van de raadsman van de verwerende partij, bijgevolg wordt zij als een loutere inlichting in aanmerking genomen.

V. Onderzoek van de vordering

5. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

A. Ernst van het enig middel

Enig middel

Standpunt van de partijen

6. De verzoekster voert in een enig middel de schending aan van artikel 117, § 3, derde lid, van de wet van 14 februari 1961 voor economische expansie, sociale vooruitgang en financieel herstel (verder genaamd de wet van 14 februari 1961) en van de materiële motiveringsplicht.

Zij betoogt in essentie dat onterecht wordt overwogen dat een wedertewerkstelling binnen het jaar overeenkomstig de gestelde voorwaarden niet mogelijk was. De verwerende partij leest immers deze voorwaarden foutief. De verzoekster ontwikkelt haar standpunt, dat eigenlijk toegespitst is op de overweging dat de arbeidsgeneesheer de grenzen bepaald door de pensioencommissie te buiten gegaan is, als volgt:

De pensioencommissie heeft beslist dat de verzoekster geschikt was om te werken in een “administratieve functie in samenspraak met bevoegd arbeidsgeneesheer” en de arbeidsgeneesheer heeft op 7 april 2011 voorgesteld dat zij kon werken “in een agressiearme werkomgeving; tillen van zware lasten verboden; fysieke inspanningen vermijden. Voorgestelde job portiersloge voldoet wel”. De verwerende partij -te beginnen bij de gevangenisdirecteur te Dendermonde- heeft dat gelezen als een ongeschiktverklaring voor een functie in de bewaking maar dit is ten onrechte, aangezien de verzoekster nog bepaalde deeltaken van die functie kan uitoefenen, zoals “het uitvoeren van toegangscontroles van inkomende en uitgaande bewegingen (gedetineerden, bezoekers, personeel, leveranciers)”, wat precies deel uitmaakt van het takenpakket van de personen werkzaam in de portiersloge. Het is precies dat wat de arbeidsgeneesheer als een passende vorm van tewerkstelling zag en ook de beslissing van de pensioencommissie moet aldus begrepen worden, aangezien de verwijzing naar een “administratieve functie” niet verwijst naar het “administratief

kader” en niet uitsluit dat de verzoekster nog binnen de bewaking zou kunnen werken. De geneesheer van Medex, die haar op 17 mei 2011 onderzocht, heeft ingestemd met het advies van de arbeidsgeneesheer van 7 april 2011 en daarmee aangegeven dat de pensioencommissie op dezelfde lijn zat als de arbeidsgeneesheer. Het kan niet de bedoeling van de pensioencommissie geweest zijn om de wedertewerkstelling van de verzoekster te bemoeilijken door te bepalen dat zij enkel met administratieve taken buiten de bewaking mocht worden belast, terwijl er binnen de bewaking ook administratief werk verricht wordt, zoals de portiersloge of het subcenter waar zij reeds werkte, of het opmaken van dienstlijsten.

De verzoekster herhaalt vervolgens dat de verwerende partij volledig de foutieve denkpiste van de gevangenisdirecteur te Dendermonde heeft overgenomen en dat zij aldus ten onrechte uitgaat van een strijdigheid tussen het advies van de arbeidsgeneesheer en de beslissing van de pensioencommissie. De verzoekster besluit dat de taken binnen de portiersloge deel uitmaken van haar eigen takenpakket en dat er geen twijfel over bestaat dat zij die taken naar behoren kan uitvoeren, zodat de verwerende partij ten onrechte besluit dat zij alle mogelijkheden inzake wedertewerkstelling onderzocht heeft.

7. De verwerende partij verwijst naar de beslissing van de pensioencommissie en het daarmee in verband staand advies van de arbeidsgeneesheer. Overeenkomstig artikel 117 van de wet van 14 februari 1961 moest het bestuur voor de verzoekster een andere functie zoeken en het moest blijkens de beslissing van de pensioencommissie gaan om een administratieve functie.

8. De job in de portiersloge, die de verzoekster beoogde, is geen andere functie, omdat het gaat om een andere invulling van haar bewakingsfunctie, zodat de aldaar tewerkgestelde personen aan alle vereisten moeten voldoen, die betrekking hebben op de veiligheids-, controle- en interventieopdrachten. Het is precies voor die opdrachten dat de verzoekster ongeschikt is verklaard en waarmee zij akkoord ging. De verzoekster voert aldus ten onrechte aan dat “deeltaken”

afgesplitst kunnen worden van de functieomschrijving van penitentiair bewakingsassistent. Ook het advies van de arbeidsgeneesheer leidt niet tot een andere conclusie: de suggestie van tewerkstelling in de portiersloge kan onmogelijk de verplichting in hoofde van het bestuur om voor de ongeschikte werknemer een andere functie te zoeken tenietdoen; in die zin stelt het bestreden besluit dan ook terecht dat het advies van de arbeidsgeneesheer, in de mate het strijdt met de beslissing van de pensioencommissie, buiten beschouwing moet worden gelaten. Zij voegt daaraan toe dat de verzoekster in het verleden de mogelijkheid kreeg om tijdelijk -onder meer tijdens de periode van zwangerschap- lichte arbeid te verrichten maar dat nu een besluit van een andere aard genomen moest worden, dat de verzoekster geen aangepaste functie kan opeisen en ook niet het recht heeft om te eisen dat zij dezelfde functie (penitentiair bewakingsassistent) mag vervullen met een bijzondere invulling (met name enkel werken in de portiersloge) en dat het bestuur geenszins kennelijk onredelijk gehandeld heeft.

Beoordeling

9. Artikel 117, § 1, eerste lid, en § 3, derde lid, van de wet van 14 februari 1961 luidt als volgt:

“§ 1. Het vroegtijdig pensioen wegens gezondheidsredenen of lichamelijke ongeschiktheid mag definitief toegekend worden indien de in § 2 bedoelde medische instanties oordelen dat het personeelslid definitief ongeschikt is om op een regelmatige wijze zijn functies of andere functies ingevolge wedertewerkstelling of wederbenutting, krachtens de reglementen van toepassing in de verschillende openbare diensten, in een ander ambt dat beter met zijn lichamelijke geschiktheid overeenkomt, te vervullen. In alle andere gevallen, met uitzondering van dat bedoeld in § 3, derde lid, wordt het pensioen tijdelijk toegekend voor een maximumduur van twee jaar.

(...)

§ 3. (...)

Indien de betrokkene bij het verstrijken van een termijn van twaalf maanden die een aanvang neemt op de datum waarop hem kennis is gegeven van de definitieve beslissing waarbij hij ongeschikt wordt verklaard voor de uitoefening van zijn ambt doch geschikt verklaard blijft voor de uitoefening van een andere ambt bij wijze van wedertewerkstelling, niet wedertewerkgesteld werd, verkrijgt hij ambtshalve een definitief pensioen wegens lichamelijke ongeschiktheid dat ingaat op de eerste dag van de maand die volgt op het verstrijken van de voormelde termijn”.

10. De verzoekster is lichamelijk ongeschikt verklaard om haar normale werkzaamheden -penitentiair bewakingsassistent, wat de verwerende partij als een “bewakingsfunctie” begrijpt - op regelmatige wijze uit te voeren maar zij is wel geschikt bevonden om een “administratieve functie” uit te oefenen. Daarover moest samenspraak gevoerd worden met de arbeidsgeneesheer. In het kader van die samenspraak heeft de arbeidsgeneesheer een tewerkstelling in een agressiearme werkomgeving voorgesteld, waarbij geen zware lasten getild zouden worden en die slechts beperkte fysieke inspanningen vereiste; hij heeft daaraan toegevoegd dat de voorgestelde job in de portiersloge wel voldoet. Medex is dat advies stilzwijgend bijgevalen.

11. Het begrip “administratieve functie”, gebruikt in de beslissing van de pensioencommissie, moet derhalve in die samenhang gelezen worden. Dit betekent dat de verzoekster op het eerste gezicht wel nog meer kan dan een functie opnemen met een louter administratieve inhoud, voor zover die functie maar agressiearm is, niet het tillen van zware lasten inhoudt en slechts beperkte fysieke inspanningen vergt. In die zin staat er niets aan in de weg dat zij opgenomen wordt in een functie die bestaat uit werkzaamheden die organiek ook vermeld zijn in de functiebeschrijving van de personeelsleden die een bewakingsopdracht vervullen. De wedertewerkstelling van een medisch ongeschikt personeelslid vergt immers een concrete toetsing van de actuele mogelijkheden van het personeelslid aan de vereisten die een bepaalde functie stelt: kan het personeelslid deze functie volwaardig vervullen, dan is de wedertewerkstelling daarin mogelijk. In die zin is het onderscheid tussen een bewakingsfunctie en een administratieve functie op het eerste gezicht niet dienstig. Met andere woorden, indien er een functie bestaat waarvoor de verzoekster nog de vereiste bekwaamheden bezit, dan kan het bestuur de toegang tot die functie niet weigeren op grond van de loutere vaststelling dat de verzoekster daarmee nog tot het bewakingspersoneel zou behoren.

Binnen die grenzen diende de verwerende partij een andere tewerkstelling voor de verzoekster te zoeken.

12. De verwerende partij heeft in het bestreden besluit gesteld dat de arbeidsgeneesheer zich vergiste door de functie in de portiersloge als een administratieve functie aan te wijzen omdat dit een “functie in de bewaking” is. Zij ging evenwel niet verder na of daar misschien een mogelijkheid tot reïntegratie van de verzoekster lag.

Dat standpunt gaat uit van een verkeerde lezing van de beslissing van de pensioencommissie die, samen gelezen met het advies van de arbeidsgeneesheer, de klemtoon legt op de mogelijkheid van wedertewerkstelling in een agressie- en lastenvrije functie hetgeen, als gezegd, ruimer is dan een louter administratieve functie.

13. De verwerende partij heeft aldus, zonder te betwisten dat er in de portiersloge een functie te begeven was waaraan de verzoekster op het eerste gezicht voldeed, op een verkeerde grondslag de suggestie van de arbeidsgeneesheer terzijde geschoven.

Het bestreden besluit berust derhalve niet op een deugdelijk motief en bijgevolg is het middel in die mate ernstig.

B. Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

14. De verzoekster voert aan dat het nadeel dat zij ondergaat ten gevolge van het bestreden ontslagbesluit een evident moeilijk te herstellen ernstig nadeel is.

Zij voert aan dat zij na een lange ziekteperiode op basis van de beslissing van de pensioencommissie en het advies van de arbeidsgeneesheer eindelijk terug uitzicht heeft op een deeltijdse werkhervatting met een aangepast takenpakket in de gevangenis waar zij is tewerkgesteld. In strijd met deze beslissing en met dit advies werd de tewerkstelling binnen de portiersloge van

Dendermonde of van enige andere administratieve functie binnen de bewaking nooit onderzocht. In plaats daarvan diende zij te solliciteren naar louter administratieve betrekkingen buiten de bewaking waarvan de verwerende partij op voorhand kon weten of wist dat de verzoekster daarvoor niet in aanmerking kwam. Zij voegt daaraan toe nooit een eerlijke kans op wedertewerkstelling te hebben gekregen. Het bestreden ontslagbesluit weegt dan ook moreel zwaar op de verzoekster.

Met het bestreden besluit wordt haar hoop op een hernieuwde tewerkstelling opnieuw volledig de kop ingedrukt. Gezien haar leeftijd van 44 jaar, haar gezondheidsproblemen en de stempel “gepensioneerd wegens definitieve medische ongeschiktheid” die haar met het bestreden besluit wordt meegegeven, is het voor haar niet evident om een nieuwe arbeidsplaats te vinden. Haar kansen op een spoedige nieuwe tewerkstelling bij een andere werkgever lijken praktisch onbestaande.

Bijkomend wijst de verzoekster nog op de zware financiële gevolgen van het bestreden besluit. Zij heeft immers een anciënniteit van amper 20 jaar. Daar zij haar eerste pensioen nog niet heeft ontvangen, kent zij het exacte bedrag ervan nog niet, maar zij vermoedt dat dit slechts ongeveer 700 euro netto per maand zal bedragen.

Hieruit blijkt dat de verzoekster nu reeds zeer zware nadelige gevolgen van het bestreden besluit ondervindt die enkel op effectieve wijze opgevangen kunnen worden door op korte termijn het bestreden ontslagbesluit te schorsen en haar uitzicht te geven op de wedertewerkstelling volgens de voorwaarden die werden bepaald door de pensioencommissie en de arbeidsgeneesheer.

15. De verwerende partij antwoordt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan de verzoekster berokkent, minstens dat zulks niet afdoende wordt bewezen.

De verzoekster kan namelijk bezwaarlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel inroepen nu zij de ontvankelijkheidstermijn van 60 dagen, om de vordering in te stellen, nagenoeg helemaal heeft uitgeput. Aldus creëert de verzoekster minstens het vermoeden dat haar vordering urgentie ontbeert en dat de op haar rustende bewijslast om het moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan te tonen des te stringenter is.

De stelling van de verzoekster dat zij een “moreel nadeel” lijdt dat erin bestaat dat zij “nooit een eerlijke kans op wedertewerkstelling heeft kunnen krijgen” omdat zij verplicht werd te solliciteren voor een administratieve functie in plaats van een bewakingsfunctie kan volgens de verwerende partij niet worden bijgetreden. Dit maakt in wezen geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel uit, maar is net de kern van de grief die zij in haar middel aanvoert. Dat zij moest solliciteren voor een administratieve functie, vloeit trouwens niet voort uit het bestreden besluit, maar uit de beslissing van de pensioencommissie van 25 november 2010. Dit “nadeel” heeft zich ook reeds volledig voltrokken, zodat de eventuele schorsing van het bestreden besluit op dit vlak geen nuttig effect ressorteert voor de verzoekster.

Voor zover de verzoekster aanvoert dat haar door het bestreden besluit de kans wordt ontnomen haar werk voort te zetten en het bestreden besluit het moeilijk maakt om nieuw werk te zoeken, stelt de verwerende partij dat dit gegeven niet voortvloeit uit het bestreden besluit en niet ongedaan kan worden gemaakt door de schorsing ervan. Het is immers reeds door de beslissing van de pensioencommissie dat zij ongeschikt werd bevonden om haar functie verder uit te oefenen.

Het door de verzoekster aangevoerde financieel nadeel wordt luidens de vaste rechtspraak van de Raad van State slechts aanvaard als “moeilijk te herstellen” indien zij bijzondere bewijsstukken bijbrengt die dat aantonen. Dit is naar het oordeel van de verwerende partij niet gebeurd. De verzoekster beperkt zich namelijk tot de loutere bewering dat haar pensioen vermoedelijk 700 euro

netto per maand zal bedragen, wat geenszins wordt gestaafd. Evenmin wordt door de verzoekster aangetoond dat dit bedrag haar in een bijzonder precare financiële situatie dreigt te brengen. Zij geeft niet aan wat het verschil is met haar vorig inkomen, en zet de reële impact van het verschil niet uiteen. Dit is volgens de verwerende partij nochtans bijzonder relevant, aangezien uit het administratief dossier blijkt dat haar echtgenoot eveneens werkzaam is als penitentiair bewakingsassistent en “kostwinner” blijft.

Beoordeling

16. In tegenstelling tot wat de verwerende partij voorhoudt, wordt de ernst van het nadeel niet ontkracht omdat de voorliggende vordering tot schorsing op het einde van de beroepstermijn werd ingediend. De verzoekster, van wie bij het instellen van haar vordering tot schorsing wordt verwacht dat zij ernstige middelen en een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in haar verzoekschrift ontwikkelt, en die in beginsel geen nieuwe gegevens tijdens het verloop van de rechtspleging mag aanbrengen, mag bijgevolg over de volledige wettelijke termijn beschikken, om haar vordering zo volledig en accuraat mogelijk te formuleren.

Dat de verzoekster ten gevolge van het bestreden besluit niet meer wordt toegelaten haar werkzaamheden bij de verwerende partij in een aangepaste functie verder te zetten, maakt een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uit, temeer daar de wedertewerkstellingsmogelijkheden van de verzoekster niet voldoende werden onderzocht, volgens de door de hoofdgeneesheer van Medex -in samenspraak met de arbeidsgeneesheer- bepaalde voorwaarden. Ten gevolge van het bestreden besluit werd immers een einde gesteld aan de functies van de verzoekster als penitentiair bewakingsassistent bij de gevangenis te Dendermonde en niet ingevolge de beslissing van voornoemde hoofdgeneesheer van 25 november 2010, die besliste tot de definitieve ongeschiktverklaring van de verzoekster om haar werkzaamheden als bewakingsassistent op normale en regelmatige wijze te vervullen en die de verzoekster nog wel geschikt achtte om tewerkgesteld te worden in een administratieve functie in samenspraak met de

bevoegde arbeidsgeneesheer. Het thans bestreden besluit is bijgevolg een zeer ingrijpende maatregel die de verzoekster op relatief jonge leeftijd van 44 jaar definitief de voortzetting van haar beroepsloopbaan ontzegt en haar beroepsinkomen doet verliezen. Het staat vast dat dit inkomensverlies niet volledig zal kunnen worden opgevangen door de uitkering van een pensioen, dat maar voor een beperkte beroepsloopbaan zal kunnen worden toegekend. Zelfs zo de echtgenoot van de verzoekster “kostwinner” blijft, zoals de verwerende partij aanvoert, dan nog lijkt te moeten worden aangenomen dat de levensstandaard van het gezin van de verzoekster ten gevolge van het bestreden besluit ingrijpend gewijzigd zal worden.

17. Bijgevolg is voldaan aan de twee schorsingsvoorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

BESLISSING

De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging van “het besluit van de Voorzitter van het Directiecomité d.d. 10 januari 2012 waarbij een einde wordt gesteld aan de functies van mevrouw Martina HUYLEBROECK (...), penitentiair bewakingsassistent bij de gevangenis te Dendermonde, met ingang op 1 december 2011”.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 11 juni 2012,
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche